

Christiansen, at fólk vita, at prestar eru førir fyri at tosa við tey um trupulleikar í familjulivinum.

Út til fólk

-Meinar tú við hesum, at tað er sera umráðandi hjá prestum, at teir eisini virka meira uttanfyri prædíkustólin sunnudag?

-Ja avgjört. Men tað haldi eg sjálvur, at mangir av prestunum gera. Og tað eru eisini mong menniskju, sum venda sær til prest, um tey hava onkrar trupulleikar.

Men Leif Christiansen heldur kortini, at kirkjan hevur ikki kent sína vitj-unartíð nóg væl, tá tað snýr seg um hesi viðurskifti, nevnilig tey, at tað í dag eru mong kristin, sum hava familjutrupulleikar og tí hava brúk fyri hjálpi.

-Men hvat er so orsök til, at familjan júst nú hevur stórar trupulleikar í mun til áður?

Leif Christiansen sigur, at nógvar orsøkir eru til tess. M.a. tann, at vit í dagsins samfelag hava ein gerandisdag, har foreldrin eru so nóg hvør sær.

Hann sigur víðari, at tað er okkurt, sum bendir á, at vit gerast alt meira hjálparleys yvirfyri okkara egna vreiðu, sorg og lívi uppá styttri sikt.

-Hetta haldi eg avgjört eisini er hent í Føroyum bert eður fá ár.

Grundleggjandi fátan av kærleika

Uppá fyrspurning hvussu

prestar skulu kunnu hjálpa fólk við trupulleikum í familjulivinum sigur Leif Christiansen, at prestar hava eina grundleggjandi fátan av, hvat kærleiki er fyri nakað.

Prestur má hava nakrar andaliga rættingslinjur men so sanniliga hava eina fátan av eisini av menniskjansligum felagsskapi og kommunikatión.

Prestur ella sálarrøðingur

Leif Christiansen heldur ikki, at tað er uppgávan hjá prestunum at vera sálarrøðingur, sosialræðgevi ella terapeutur. Hann skal gera tað, sum er uppgávan hjá einum presti, nevniliga at formidla nakað av tí visdómi sum finst í Guds orði til tey menniskju, sum eru vígd í kirkjuni.

Við hesum sipar hann til eitt forstáls av, hvat kærleiki er fyri nakað.

Kærleiki er ikki ein romantisk kensla men visir seg fyrst og fremst sum ein vilji til trúskap og at gera upp við sína egnu egoismu.

Leif Christiansen heldur, at mótsetningurin til kærleika er oftani dovin-skapur.

Prestur ella sálarrøðingur

-Men er tað ikki betri at fara til ein sálarrøðing heldur enn til ein prest?

-Nei tað haldi eg ikki. Tað kann vera, at onkur hevur sálarrøðingur, og at tað tí hevði verið

betri at farið til ein sálarrøðing.

Leif Christiansen heldur fyri, at tað oftani als ikki er sálarrøðing sjúka, sum skapar trupulleikarnar, men heldur tað at duga at liva lívið.

Tað er tí oftani meira mannkunnleiki og livskunnleiki fólk hava brúk fyri heldur enn ræðgeving. Og tað er her, at munurin er millum prest og sálarrøðing.

Nýggjar kanningar vísa, at tað eru mong fólk, sum heldur vilja fara til ein familjuræðgeva enn til ein sálarrøðing.

Sjálvandi vil nóg av tí, sum ein prestur og ein sálarrøðingur tosa um vera tað sama, men teir hava hvør sín máta at taka støðu í málinum.

Nýggjar kanningar vísa eisini, at sjálvt í tí nútímans siviliseraða samfelagnum eru tað nóg fólk, sum heldur vildu fara til ein kirkjuligan ræðgeva, tá tað snýr seg hjúnarlag og familjulív, enn at fara til ein sálarrøðing.

Tað hevur einki við nakra sálarrøðing sjúku at gera, um vit hava ilt við at vera góð við hvør annan og skilja hvønn annan. Tað snýr seg meira um livskunnleika og mannavísdom, sum eisini prestarnir kunnu hjálpa til við.

Prestur ikki út-búgvinn til at fara út

-Men heldur tú, at prestarnir hava verið ov seinir at laga sítt arbeiði til nútíðina, at teir hava lagt

ov stóran dent á prædíkuna sunnudag í mun til annað?

-Eg haldi ikki tað er rætt, at arbeiði hjá prestum bara er at standa á prædíkustólinum hvønn sunnudag. Teir hava so sanniliga eisini so nóg annað at siggja til, og nógvar prestar eru eisini úti og vitja fólk.

Men tá tað snýr sum um avbjóðingina frá teimum illa fyrkoma familjunum, so heldur Leif Christiansen at prestarnir og kirkjan í stóran mun hava ikki lagt til merkis hetta, men tað er ikki so lógíð, tí teir eru ikki útbúnnir til tess.

Tí hava prestarnir heldur ikki verið brynjaðir til at taka ímóti hesi avbjóðing. Fólk sum heild hava tí heldur ikki vitað ella hugsað um møguleikan at leita upp prest fyri at tosa um trupulleikar í familjuni.

Leif Christiansen sigur víðari, at hetta í nóg stórrum mun hevur merkt donsku og føroysku kirkjuna enn t.d. ta norsku, ta bretsku og ta týsku kirkjuna.

Í mongum londum er tað júst kirkjan, sum hevur gingið á odda í hesum máli.

Í Noregi hava teir kirkjuliga ræðgeving sum arbeiði sum ein kreppumíðstøð, id familjur kunnu venda sær til. Hetta hava vit als ikki traditión fyri í Danmark ella Føroyum.

Út til fólk

-Vil hetta siga, at prestar í størri mun skulu vera bæði sálarrøðingur, pedagogar og umframt at boða evangelið og at teir skulu vera meira úti millum fólk enn bert hetta at prædíkka í kirkjuni hvønn sunnudag?

-Eg haldi, at prestar gera nóg annað enn at prædíkka sunnudag, men tað er greitt, at hetta at fara út til fólk eigur at vera ein tyðandi partur av arbeiðinum hjá einum presti. Og eg ivist ikki í, at nógvar prestar fara út í meinigheitina og tosa við hvønn einsenis um sorg, persónligar trupulleikar. Hetta gera teir uttan nakað hovástak og tað er kanska tí, at vit ikki leggja meki til tað.

Leif Christiansen heldur, at hetta uppsøkandi arbeiði hjá prestunum eigur at verða viðkað til eisini at fevna um familjulív og avbjóðingar í sambandi við tað.

-Er tað so, at presturin skal uppsøkja fólk ella eru tað fólk, sum sjálvi skulu venda sær til prestin fyri at tosa um hesi viðurskifti?

-Eg haldi, at gongdin hevur verið tann, at prestarnir í ov stórum mun hava litið á, at fólk kemur til teirra. Ístaðin áttu prestarnir kanska heldur sjálvir at farið út til fólk.

Leif Christiansen heldur annars, at tað er gott um presturin hevur innlit í nakað av tí, sum sálarrøðingur, sosialræðgevar

og pedagogar gera.

-Men tað er umráðandi, at vit sum prestar eisini kenna okkara avmarkan og ikki trúgva, at vit kunnu klára alt einsamallir. Oftani kann vera at vit hava brúk fyri at hava samband við aðrar persónar so sum sálarrøðingur og eisini kunnu vísa kirkjufólkini víðari til teirra, um tað er slíka hjálpi skulu hava.

Men eg haldi vit sum prestar eiga at gera okkum greitt, at oftani er tað meira tað andaliga perspektivið, sum skal viðgerast og her er brúk fyri tí mannakunnleika, sum ein prestur hevur.

Prestaútbúgvingin alt ov akademisk

-Men kunnu vit tað ikki siga, at hetta at læra til prest í veruleikanum krevur nóg meira av hvørjum einstøkum enn bert hetta at kenna Bíbliuna og kunna halda eina góða prædíkku osfr.

-Avgjört. Vit hava traditión fyri í t.d. Norðurlondum, at prestar eru akademikarar.

Prestaútbúgvingin er eisini ein sera akademisk útbúgving, har tú øll tey fyrstu árin lærir látin, grískt og herbraískt og hareftir fylgja aðrar sera tungar lærugreinar, meðan tað praktiska arbeiði oftani verður sett til viks. Tað merkir, at nakrir av prestunum undir útbúgving síni missa meira enn teir vinna - tí evnini at kunna tosa við vanlig menniskju verða tikin frá teimum.

Teir gerast akademikarar, teir bliva klókari men teir vera ikki betri til at tosa við vanlig fólk um lív, trúgv og gerandisdag teirra.

Tí meini eg, og hetta er nakað av tíð, sum vit standa fyri á Meinigheitsfakultetinum, at tað skal nóg meira praktisk teologi inn í útbúgvingina.

Við hesum skilir Leif Christiansen slíkt sum sálarsorg, kommunikatiónsteori, familjuræðgeving, pedagogik ol.

Hann heldur, at øll tann teologiska útbúgvingin hevur mist nóg við at hon hevur verið ov nóg merkt av vanligari akademiskari hugsan og

Leif Christiansen heldur skeið fyri prestum og øðrum kirkjufólki

